

== KOTIČEK GOSPODA == DOROPOLJSKEGA

Spoštovani gospod!

Po Veliki noči pojdem k prvemu sv. obhajilu, ki se ga jako veselim. Brala sem „Zvonček“, ki mi je ugajal. Jaz hodim v drugi razred v šolo h gospodični učiteljici, in tudi nemški jezik se učimo. Začeli so lansko leto novo šolo zidati na jako lepem kraju, bo že letos skončana. Jako rada hodim v šolo, v kateri se bom mnogo lepih naukov naučila.

Pozdrav od

Mile Plešivčnikove
v Šmihelu nad Pliberkom na Koroškem.

Odgovor:

Ljuba Mila!

Prav veseli me, ljuba koroška Slovenka, Tvoje pismo, pisano v lepi materinščini. Dokaz mi je to, da še živi naš rod v tožnem Korotanu. Bog Te živi!

*

Velecenjeni g. Doropoljski!

Hvala Milici in Slavki za voščilo, tudi jaz Vam in deklicama želim enako. Ali so to Vaše hčerke? Hodim v III. razred. Najbolj me veseli pisanje, čitanje in petje. Učim se tudi klavir. Za Božič sem dobila lepe reči. Ali je Vam Jezušček tudi kaj lepega prinesel?

Na novo leto bo prvokrat naš trg električno razsvetljen.

Moji prijateljici Dragi sem naredila toliko veselja do „Zvončka“, da ga bo odslej naročila.

Prijazno Vas pozdravlja Vaša vdana

Danica Chloupkova.

Odgovor:

Ljuba Danica!

Nekoliko zakasnil se je moj odgovor. Pa kaj hočem, ko je toliko pisem, da se komaj zvrste. — Milica in Slavka, ki ju imaš v mislih, nista moji hčerki, vendar bosta veseli Tvoje zahvale. — Jaz nisem za Božič — razen ljubih voščil od koticarjev — ničesar drugega dobil. — Hvala Ti tudi od moje

strani, da si pridobila „Zvončku“ novo naročnico. Ko bi Te le vse naročnice posnemale!

* *

Dragi gospod!

Eno celo leto sem zdaj preživela v zavodu v Gospi Sveti na Koroškem. Pred par leti sem Vam pisala, da bom obiskovala šolo v Idriji, pa ker me stara mama ni hotela sprejeti, sem morala med mrzli svet. V Gospi Sveti je večinoma vse nemško. Najbolj sem pogrešala slovenskih knjig, posebno pa „Zvončka“, zato si pa jih zdaj doma privoščim. Doma pomagam mami in delam izlete v naše ponosne gore ali v Julijske Alpe ali v Karavanke. Pravi izleti se bodo pa šele avgusta pričeli, ko bo tudi ata imel počitnice. Izpričevalo je po izjavi gospoda župnika prav dobro. Zdaj bom stara 10 let. — Bog Vas živi! Prosim skorajšnjega odgovora, če ne, ga ne bom mogla brati, ker pojdem zopet v tujino.

Vaša

Vida Zupančičeva,
gojenka zavoda v Gospi Sveti (Koroško).

Odgovor:

Ljuba Vida!

Da Ti bo mogoče brati odgovor na svoje pismo, preden zopet odpotuješ „med mrzli svet“, ga prijavljam takoj danes. Da, v tujem svetu šele človek spozna, kako lepa je domovina, kako sladka je materina beseda!

*

Spoštovani gospod Doropoljski!

Dovolite, da Vam tudi jaz pišem par vrstic. — Najljubša mi je šola, ker ljubim učitelje in rada se učim. Najbolj mi pa ugaja knjiga „Zvonček“. V njem dobim mnogo lepega, najbolj mi pa ugaja Vaš kotichek. Imam enega brata in nič sester. Stara sem 11 let. Naznanjam Vam, da je bil v tem me-

secu v šoli gospod šolski nadzornik, ki sem se ga izprva jako bala. A hvala Bogu, vse se je dobro izteklo.

Srčne pozdrave Vam pošilja
Josipina Peršukova,
učenka III. razr. v Majšpergu na Štajerskem.

Odgovor:

Ljuba Josipina!

Vidiš, kako je dostikrat strah neutemeljen. Kdor ima čisto vest in stori svoje dolžnosti, se mu ni treba ničesar bati!

*

Cenjeni gospod!

Prosim, blagovolite sledečo pesemco, ki sem jo sama zložila ter sem jo predavala dne 18. avgusta, priobčiti v „Zvončku“. Glasi se

Cesarju.

Na prestolu cesarskem Ti sediš
in narodom pravice vsem deliš;
oj, svetli car, dobrotni car,
domovja Avstrije vladar!

V viharju bil si duha čilega,
Ti sina vzame smrt edinega,
življenja družico zvesto —
zabodel je morilec njo.

A Ti pretrpel in prenesel vse,
vihar nobeden ni uklonil Te,
oj, svetli in pa verni car,
mogočne Avstrije vladar!

Izgledno bilo Tvoje vladanje,
trpljenju dalo mnogim lajšanje!
Rojstveni, blagi Tvoj se dan
še mnogokrat ponavlja nam!

Z odličnim spoštovanjem

Julči Šijančeva,
pri Sv. Križu.

Odgovor:

Ljuba Julči!

Tvoja pesemca, ki si jo deklamovala dne 18. avgusta lanskega leta, naj tudi letos velja proslavi cesarjevega rojstnega dne!

*

Ljubi gospod Doropoljski!

V peti številki „Zvončka“ sem slikana s sestrico Miro „na cvetočem travniku“. V šesti številki „Zvončka“ ste me našli v skrivalnici. V tretjič gre rado. Prosim, g. Doropoljski, izposlujte pri g. uredniku, da prinese sedma številka („Zvončka“) zopet sliko: „Mirka, Vlasta in Dora v obljubljeni deželi“.

Priporoča se Vam

Dora Nagu,
učenka v Orehovici pri Št. Jerneju.

Odgovor:

Ljuba Dora!

V sedmi številki „Zvončka“ ni bilo mogoče priobčiti doposlane podobe, ki jo omenjaš, pač pa vidiš to podobo v današnji številki. — Izdelovanje klišēja rabi več časa, in zato je dostikrat zamuda neizogibna. — No, pač vam je lepo v — obljubljeni deželi!

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Oprostite, da Vas nadlegujem že vdrugič. Naš gospod učitelj nam je dejal, da naj lovimo hrošče ter jih prodamo, da dobimo denar za majniški izlet. V šoli smo se predvčerajšnjem učili o Gideonu Lavdonu, kako je bil ponižen in da ga nemški cesar Friderik II. ni hotel sprejeti v službo.

Srčno Vas pozdravlja Vaš hvaležni

Viktor Janše,

učenec IV. a razreda v Spodnji Šiški.

Odgovor:

Ljubi Viktor!

Prihodnjič mi povej, koliko hroščev si nalovil, koliko si dobil zanje in kako je uspel majniški izlet!

*

Spoštevani gospod Doropoljski!

Danes Vam pišem prvokrat. Rad bi bral „Zvonček“. Prosim Vas, sporočite mi, koliko stane. Jaz hodim v IV. a razred. Naš gospod učitelj je Ivan Petrič. On je učil v Rudniku, Ribnici itd. Je jako priljubljen, tudi mi ga imamo radi.

Srčno Vas pozdravlja

Franc Zorc,

učenec IV. a razreda v Spodnji Šiški.

Odgovor:

Ljubi Franc!

„Zvonček“ stane vse leto 5 K, pol leta 2 K 50 h, četrt leta 1 K 25 h. Sicer pa vidiš to zapisano v vsaki številki na notranji strani ovitka.

*

Velecenjeni gosp. Doropoljski!

Zvedela sem, da ste velik prijatelj slovenske mladine. Zatorej se Vam tudi jaz predrzmem pisati. Stara sem 11 let in obiskujem 4. razred 1. oddelek štirirazredne ljudske šole. V šolo hodim jako rada. Imam še tri brate in eno sestro. Očeta nimam več. Čez štiri mesece bo ravno eno leto, ko so ga položili v hladni grob.

Iskreno Vas pozdravlja

Neža Mesaričeva,

učenka 4. razreda v Majšpergu.

Odgovor:

Ljuba Neža!

Smiliš se mi, ubožica, ker si izgubila dobrega očeta. Gotovo mu pa ohraniš trajen spomin, ki ga naj krasi Tvoje zgledno in pravično življenje!

